

VENDIM
Nr. 111, datë 6.3.2019

**PËR PROCEDURAT DHE RREGULLAT PËR KTHIMIN E RIATDHESIMIN
E FËMIJËS**

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të pikës 6, të nenit 11, të ligjit nr. 18/2017, “Për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës”, me propozimin e ministrit të Shëndetësisë dhe Mbrojtjes Sociale, Këshilli i Ministrave,

VENDOSI:

I. Rregulla të përgjithshme

1. Ky vendim ka për objekt të përcaktojë procedurat dhe rregullat e detajuara mbi procesin:

a) e kthimit të fëmijëve të pashoqëruar, të huaj apo pa shtetësi, që ndodhen në territorin e Republikës së Shqipërisë, përfshirë fëmijët e pashoqëruar, në zbatim të marrëveshjes së ripranimit ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Bashkimit Evropian apo marrëveshjeve të tjera të ripranimit, ku Republika e Shqipërisë është palë;

b) e riatdhëimit të fëmijëve të pashoqëruar shqiptarë, përfshirë fëmijët shqiptarë të deklaruar të humbur, që ndodhen në territorin e një shteti të huaj;

c) e ripranimit në territorin e Republikës së Shqipërisë të fëmijëve të pashoqëruar nga vendet e treta apo pa shtetësi, si rrjedhojë e zbatimit të marrëveshjes së ripranimit ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Bashkimit Evropian apo marrëveshjeve të tjera të ripranimit, ku Republika e Shqipërisë është palë.

2. Ky vendim nuk zbatohet për:

a) fëmijët e pashoqëruar që janë subjekte të kthimit apo të riatdhëimit në zbatim të ligjit penal apo si pasojë e zbatimit të një procedure ekstradimi;

b) fëmijët e shoqëruar vetëm nga njëri prind dhe pa pëlqimin e prindit tjetër, për të cilët, nga Ministria e Drejtësisë dhe autoritetet përgjegjëse shtetërore zbatohen rregullat dhe procedurat e parashikuara nga ligji nr. 9446, datë 24.11.2005, “Për ratifikimin e Konventës mbi Aspekte Civile të Rrëmbimit Ndërkombëtar të Fëmijës”. Rregullat e detajuara për procedurën e riatdhëimit në këtë rast përcaktohen me urdhër të përbashkët të ministrit të Drejtësisë dhe të ministrit të Brendshëm.

3. “Fëmijë i pashoqëruar” ka të njëjtin kuptim me atë të dhënë në ligjin nr. 18/2017, “Për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës”.

4. Qëllimi i këtij vendimi është të garantojë të drejtat e fëmijëve të pashoqëruar dhe t’u ofrojë atyre mbrojtjen më të lartë të mundshme, nëpërmjet përcaktimit të parimeve, procedurave dhe mekanizmave përgjegjës për fëmijët e pashoqëruar, sipas një sistemi të integruar mbrojtjeje dhe koordinimit efikas të të gjitha institucioneve shtetërore dhe organizatave jofitimprurëse, duke mbajtur në konsideratë interesin më të lartë të fëmijës.

5. Autoriteti shtetëror përgjegjës, për të garantuar funksionimin e sistemit të integruar të mbrojtjes për fëmijët e pashoqëruar, brenda dhe jashtë territorit të Republikës së Shqipërisë, nëpërmjet bashkërendimit të punës midis autoriteteve përgjegjëse të përfshira në procesin e mbrojtjes, është Agjencia Shtetërore për të Drejtat dhe Mbrojtjen e Fëmijës.

6. Mekanizmi i trajtimit dhe mbrojtjes së fëmijëve të pashoqëruar, si dhe procedurat e kthimit e riatdhëimit të tyre udhëhiqen nga parimet e parashikuara në ligjin nr. 18/2017, “Për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës”.

7. Kthimi apo riatdhëimi i fëmijëve të pashoqëruar bëhet vetëm nëse është në interesin më të lartë të tyre, ku veçanërisht duhet të vlerësohen elementet e mëposhtme:

a) nevojat individuale të fëmijës, në funksion të garantimit të mirërritjes së tij dhe gëzimit të të

drejtave të fëmijës;

b) historia e fëmijës dhe gjendja e tij familjare, psikologjike, sociale apo kulturore;

c) dëshira dhe mendimi i fëmijës, në varësi të moshës biologjike dhe aftësisë së tij për të kuptuar;

ç) situata familjare dhe mundësia e saj për t'iu përgjigjur nevojave të fëmijës, si dhe ruajtja e marrëdhënieve familjare e shoqërore;

d) garantimi i interesit më të lartë të fëmijës, i bashkimit me familjen e tij apo vendosja e fëmijës nën përgjegjësinë e një kujdestari ligjor;

dh) siguria e dhënë nga autoritetet e vendit që aplikon kthimin, se fëmija do të bashkohet me familjen e tij, do të vendoset nën përgjegjësinë e një kujdestari ligjor apo në mjedise të përshtatshme pritjeje në shtetin drejt të cilit do të kthehet. Kthimi apo riatdhesimi i fëmijëve të pashoqëruar, pa shtetësi apo nga vendet e treta bëhet duke mbajtur parasysh dhe duke respektuar parimin e moskthimit.

8. Rregullat e parashikuara në këtë vendim do të zbatohen për atë që nuk bien në kundërshtim me marrëveshje dypalëshe apo shumëpalëshe në këtë fushë, të detyrueshme për Republikën e Shqipërisë, si dhe për atë që janë më të favorshme për interesin e fëmijës.

II. Procedurat dhe rregullat e kthimit të fëmijëve të pashoqëruar, të huaj apo pa shtetësi, që ndodhen në territorin e Republikës së Shqipërisë

9. Fëmija i pashoqëruar nuk mund të jetë në asnjë rast subjekt i ndonjë vendimi kthimi në pikat e kalimit të kufirit. Në rastet e tjera, kthimi është alternativa e fundit dhe vetëm në raste kur është në përputhje me interesin më të lartë të fëmijës.

10. Punonjësit e Departamentit për Kufirin dhe Migracionin, punonjësit e Policisë së Shtetit apo të strukturave përgjegjëse për azilin ose refugjatët, brenda 12 orëve nga konstatimi apo njoftimi se në territorin e Republikës së Shqipërisë është paraqitur apo qëndron një fëmijë i pashoqëruar, referojnë rastin te punonjësi për mbrojtjen e fëmijës (në vijim, PMF) në territorin e së cilës është konstatuar fëmija, duke informuar zyrtarisht, në çdo rast, Agjencinë për Gjeneralitetet dhe Shtetësinë e Fëmijës, nëse ato njihen, vendndodhjen e saktë të fëmijës, si dhe çdo të dhënë tjetër që tregon mënyrën e trajtimit e gjendjen e tij. Ata bëjnë verifikimin e menjëhershëm të moshës së fëmijës dhe, derisa mosha të përcaktohet saktësisht sipas legjislacionit në fuqi, ai prezumohet se është fëmijë dhe trajtohet si i tillë.

11. Në rastin e fëmijëve pa shtetësi, autoriteti përgjegjës për azilin dhe refugjatët, Departamenti për Kufirin dhe Migracionin dhe Policia e Shtetit bëjnë të gjitha përpjekjet e mundshme për të gjetur vendbanimin e zakonshëm të fëmijës së pashoqëruar. Për këtë kategori, si pjesë e përcaktimit të interesit më të lartë të fëmijës, do të shqyrtohen të gjitha mundësitë për dhënien e një lejeje qëndrimi mbi baza humanitare nëse nuk plotësohen kushtet e tjera.

12. PMF-ja, në territorin e të cilit ndodhet fëmija, bën vlerësimin fillestar të rastit, nëpërmjet verifikimit të gjeneraliteteve, të vendbanimit dhe të shtetësisë së tij, të gjendjes e trajtimit që po i bëhet, si dhe përgatit një raport të hollësishëm informues mbi arsyet e hyrjes dhe qëndrimit të pashoqëruar në territorin e Republikës së Shqipërisë. Ky raport përgatitet brenda 48 (dyzet e tetë) orëve nga momenti i raportimit të rastit dhe i përcillet agjencisë, sipas pikës 14, të këtij vendimi. PMF-ja ndjek hapat për caktimin që në fillim të një kujdestari ligjor për fëmijën e pashoqëruar, sipas legjislacionit në fuqi. Format i referimit të rastit dhe raportit që përgatit PMF-ja miratohet me urdhër të drejtorit të agjencisë.

13. Marrja e informacioneve nga fëmija bëhet me ndihmën e një psikologu apo të një të rrituri, që njeh mirë natyrën e fëmijës apo që gëzon besimin e tij, dhe në gjuhën që ai kupton, nëpërmjet ofrimit të përkthyesit, në përputhje me moshën dhe aftësinë e tij për të kuptuar. Agjencia i njofton listën e plotë të përkthyesve dhe psikologëve, që janë në dispozicion të PMF-së në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë.

14. Menaxhimi i rasteve për fëmijët e huaj të pashoqëruar, që ndodhen në Republikën e Shqipërisë, bëhet sipas rregullave të parashikuara në legjislacionin në fuqi. Në çdo rast, PMF-ja, në territorin e të cilit

ndodhet fëmija, merr të gjithë hapat për ofrimin e shërbimit të emergjencës dhe vendosjen e masës emergjente të mbrojtjes e më pas referon rastin në bashkinë apo njësinë administrative ku ndodhet institucioni i përkujdesjes sociale ku do të vendoset fëmija. Plani individual për mbrojtjen e fëmijës duhet të përfshijë shqyrtimin e rrezikut për trafikimin e fëmijës ose sigurimin e regjistrimit nga Departamenti për Kufirin dhe Migracionin të kërkesës për azil e referimin përkatës tek autoriteti përgjegjës për azilin dhe refugjatët apo edhe të dy së bashku, nëse është rasti. PMF-ja, menaxher i rastit, i dërgon agjencisë një raport të hollësishëm lidhur me rastin, ku, përveç informacionit të përcaktuar në pikën 12, të këtij vendimi, pasqyrohet edhe mendimi i fëmijës lidhur me kthimin ose jo të tij.

15. Me udhëzimin e ministrit përgjegjës për çështjet e të drejtave dhe mbrojtjes së fëmijës përcaktohen institucionet dhe mënyra e ofrimit të shërbimit për fëmijët e huaj të pashoqëruar, që gjenden në territorin e Republikës së Shqipërisë. Në rastin e fëmijëve të pashoqëruar azilkërkues, ata do të strehohen në Qendrën Kombëtare të Pritjes për Azilkërkues, kurse, në rastin e fëmijëve të pashoqëruar, që janë njëkohësisht edhe azilkërkues, edhe viktima apo viktima të mundshme të trafikimit, ata do të vendosen në Qendrën Kombëtare Pritëse për Viktimat e Trafikimit, ku do të vazhdojnë edhe procedurat e përcaktimit të statusit të refugjatit.

16. Agjencia, pas marrjes dijeni zyrtarisht për rastin, nëpërmjet shërbimit diplomatik të vendit të origjinës së fëmijës, vendit ku ndodhet familja e tij, vendit nga ai ka ardhur apo vendit ku ka vendbanimin e tij, informon autoritetet përgjegjëse të atij shteti për vendndodhjen e fëmijës dhe arsyet e hyrjes dhe qëndrimit të tij të pashoqëruar. Agjencia u kërkon autoriteteve përgjegjëse të atij shteti që, brenda një afati të arsyeshëm, të bëjnë një vlerësim të thelluar dhe të paraqesin një informacion të hollësishëm për fëmijën, veçanërisht për prindërit apo kujdestarin ligjor të fëmijës, si dhe aspektet që lidhen me sigurinë e fëmijës, integrimin e tij në vendin e origjinës, kushtet e jetesës pas kthimit të mundshëm në vendin e origjinës, si dhe mundësitë e tij për të ruajtur identitetin, kombësinë dhe lidhjet familjare.

17. Raporti i paraqitur nga autoritetet kompetente të vendit të origjinës i përcillet menjëherë autoritetit që ka njoftuar identifikimin e fëmijës, PMF-së, institucionit të përkujdesjes sociale, ku po qëndron fëmija i pashoqëruar, si dhe institucionit që po trajton kërkesat ligjore të paraqitura nga fëmija i pashoqëruar. Raporti i vihet në dispozicionin edhe kujdestarit ligjor që i është caktuar fëmijës për periudhën e qëndrimit në Shqipëri. Përfshirë, në rastin e fëmijës së pashoqëruar që ka paraqitur kërkesë për azil, informacioni sipas pikës 16, të këtij vendimi, kërkohet vetëm pasi ka marrë formë të prerë vendimi për mospranimin/refuzimin ose revokimin e statusit mbrojtje ndërkombëtare.

18. Agjencia, pas shqyrtimit të këtij raporti, si dhe të raportit të dërguar nga PMF-ja, përgjegjëse për menaxhimin e rastit, paraqet në formë shkresore mendimin për autoritetet përgjegjëse që po trajtojnë kërkesa të fëmijës për mundësinë e qëndrimit ose jo të tij në Shqipëri, duke mbajtur në konsideratë interesin më të lartë të fëmijës.

19. Struktura pranë ministrisë përgjegjëse për azilin dhe refugjatët, si dhe autoriteti përgjegjës vendor për kufirin dhe migracionin, gjatë vendimmarrjes së tyre për aplikimin për azil, statusin e refugjatit apo për të përfituar të drejtën e qëndrimit në Shqipëri, mbajnë në konsideratë, për aq sa është e mundur, mendimin e paraqitur nga agjencia, si dhe informacione të tjera të marra nga autoritetet përgjegjëse të vendit të origjinës, në vijim të kërkesave të tyre, sipas rregullave të parashikuara në legjislacionin në fuqi.

20. Vendimmarrja për kthimin ose jo të fëmijës nuk mund të merret në asnjë rast pa u paraqitur më parë mendimi i arsyetuar i agjencisë. Ky mendim duhet të mbahet në konsideratë nga autoriteti përgjegjës vendor për kufirin dhe migracionin, me përjashtim të rasteve kur ka arsye të argumentuara e të përligjura, që bëjnë të pamundur zbatimin e tij, ku përfshihen, por pa u kufizuar, rreziku ndaj sigurisë kombëtare apo rendit publik apo rrezikimi i jetës së fëmijës.

21. Vendimi për kthimin ose jo të fëmijës merret brenda 7 (shtatë) ditëve nga marrja e mendimit të arsyetuar nga agjencia.

22. Nëse autoriteti përgjegjës vendor për kufirin dhe migracionin vlerëson se fëmija i pashoqëruar

duhet të kthehet, atëherë lëshon urdhrin e largimit dhe kthimit të fëmijës së pashoqëruar, i cili duhet të jetë i arsyetuar dhe në çdo rast duhet të përcaktojë afatin maksimal brenda të cilit duhet të zbatohet.

23. Në rast dhe vetëm nëse fëmijës së pashoqëruar i është refuzuar ose nuk i është pranuar aplikimi për azil, leje qëndrimi apo i është revokuar vendimi i statusit të refugjatit, si rregull, mund të bëhet subjekt i kthimit dhe largimit nga territori shqiptar, sipas përcaktimeve në ligjin për të huajt.

24. Urdhri i largimit dhe kthimit të fëmijës së pashoqëruar u njoftohet menjëherë agjencisë dhe PMF-së që ka ndjekur zbatimin e planit individual të mbrojtjes së fëmijës.

25. PMF-ja, brenda 3 (tri) ditëve nga dita e njohjes me urdhrin e largimit dhe të kthimit të fëmijës, me ndihmën e një psikologu apo të një të rrituri, informon fëmijën, në gjuhën që ai kupton, në përputhje me moshën dhe aftësinë e tij për të kuptuar, për urdhrin e largimit dhe të kthimit të tij.

26. Fëmija i pashoqëruar, nëpërmjet kujdestarit ligjor të caktuar, ka të drejtën e ankimit administrativ dhe gjyqësor, sipas legjislacionit në fuqi. Ai përfiton ndihmë juridike falas nga shteti, nëse e kërkon një gjë të tillë, sipas rregullave të parashikuara nga legjislacioni në fuqi.

27. Urdhri i largimit nuk ekzekutohet deri në përfundimin e procesit të ankimit dhe marrjen e vendimit përfundimtar, përveçse kur është përcaktuar ndryshe në ligjin për të huajt.

28. Autoritetet përgjegjëse, bazuar në rrethanat specifike të fëmijës, si kohëzgjatja e qëndrimit, vijimi i shkollës apo çështje të tjera me karakter social apo familjar, mund të urdhërojnë zgjatjen e periudhës për realizimin e procedurës së kthimit.

29. Brenda 3 (tri) ditëve nga momenti i nxjerrjes së urdhrin për largimin e fëmijës së pashoqëruar dhe kthimin e tij, autoriteti përgjegjës vendor për kufirin dhe migracionin përgatit planin e kthimit të fëmijës, si dhe bashkëpunon me autoritetet përgjegjëse të vendit ku do të kthehet fëmija, për të përcaktuar në mënyrë përfundimtare, si më poshtë vijon:

a) mënyrën e kthimit dhe rrugën më të përshtatshme për transportin e fëmijës;

b) kohën e kthimit, ku përfshihet orari i mundshëm i nisjes nga territori i Shqipërisë dhe të mbërritjes në vendin e kthimit;

c) personat përgjegjës për shoqërimin e dorëzimin e fëmijës, si dhe dokumentacionin e nevojshëm që nevojitet të përgatitet për dorëzimin e tij;

ç) pikat e kontaktit ndërmjet autoriteteve, me qëllim lehtësimin e procedurës së kthimit dhe të dorëzimit të fëmijës;

d) nevojën për marrjen e masave paraprake për të garantuar të drejtat e fëmijës, çka mund të çojë në mbajtjen e ndaluar të fëmijës vetëm si një mjet i fundit;

dh) mundësinë e mbulimit të shpenzimeve përkatëse të procedurës së kthimit dhe të dorëzimit.

30. Plani i kthimit të fëmijës përfshin, por pa u kufizuar, si më poshtë vijon:

a) Rregullat për përgatitjen e kthimit të fëmijës, duke përfshirë mënyrën e transportit të tij nga vendqëndrimi deri në pikën e kalimit të kufirit;

b) Garantimin e ushqimit dhe të higjienës së fëmijës gjatë gjithë udhëtimit deri në momentin e dorëzimit tek autoritetet përgjegjëse të vendit ku do të kthehet;

c) Personin përgjegjës për shoqërimin e fëmijës nga vendqëndrimi i tij deri në dorëzimin tek autoritetet përgjegjëse të vendit ku do të kthehet;

ç) Detyrat dhe përgjegjësitë e personit përgjegjës për shoqërimin e fëmijës;

d) Përgjegjësitë e të gjitha autoriteteve përgjegjëse të përfshira në procedurën e kthimit të fëmijës, për të mundësuar kthimin e përshtatshëm të tij;

dh) Mënyrën e kalimit të kufirit dhe rregullat për dorëzimin e fëmijës;

e) Dokumentacionin e nevojshëm për kthimin e fëmijës.

Një kopje e planit të kthimit të fëmijës i dërgohet agjencisë.

31. Autoriteti përgjegjës vendor për kufirin dhe migracionin njofton autoritetin përgjegjës për mbrojtjen e fëmijëve në vendin, ku fëmija do të kthehet, për planin e kthimit të fëmijës, me qëllim

marrjen e masave prej tyre për të siguruar mbrojtjen dhe garantimin e të drejtave të fëmijës.

32. Autoriteti përgjegjës vendor për kufirin dhe migracionin merr menjëherë masat për të pajisur fëmijën me dokument identifikimi të vlefshëm, nëse fëmija nuk e disponon, si dhe me dokumentet e vlefshme të udhëtimit.

33. Në përcaktimin e mënyrës së kthimit dhe rrugës më të përshtatshme për transportin e fëmijës mbahet në konsideratë interesi më i lartë i fëmijës dhe mundësia për të siguruar kthimin më të lehtë, të shpejtë dhe të përshtatshëm të tij, në përputhje me moshën dhe mundësinë për të përballuar pa asnjë vështirësi kthimin, duke garantuar dinjitetin, nderin dhe personalitetin e fëmijës.

34. PMF-ja, me ndihmën e një psikologu apo të një të rrituri, informon fëmijën në gjuhën që ai kupton dhe në përputhje me moshën dhe aftësinë e tij për të kuptuar me planin e kthimit të fëmijës, situatën e përgjithshme sociale, ekonomike, si dhe shërbimet që do t'i ofrohen në vendin e origjinës.

35. Si rregull, fëmija shoqërohet nga kujdestari i tij ligjor gjatë udhëtimit e deri në dorëzimin tek autoritetet përgjegjëse. Nëse kjo është e pamundur, fëmija shoqërohet nga një psikolog apo një i rritur, që njuh mirë natyrën e fëmijës apo që gëzon besimin e tij.

36. Dorëzimi i fëmijës tek autoritetet përgjegjëse të vendit të kthimit dokumentohet rregullisht, nëpërmjet procesverbalit të dorëzimit të fëmijës, ku përshkruhet në mënyrë të detajuar ecuria e udhëtimit dhe personat përgjegjës që po marrin në dorëzim fëmijën. Procesverbali nënshkruhet në tri kopje nga personat përgjegjës që kanë marrë në dorëzim fëmijën dhe personi përgjegjës për shoqërimin e tij. Një kopje e procesverbalit i dërgohet agjencisë.

37. Shpenzimet për kthimin e fëmijës dhe garantimin e të drejtave deri në momentin e dorëzimit, në rast se nuk mbulohen nga vendi ku do të kthehet fëmija ose nga familja e fëmijës përballohen nga buxhetet e miratuara të institucioneve përgjegjëse. Në përputhje me parimin e reciprocitetit apo të marrëveshjeve ndërkombëtare të zbatueshme, të detyrueshme për Republikën e Shqipërisë, mund të kërkohet rimbursimi i shpenzimeve nga vendi ku fëmija kthehet apo nga familja e tij.

III. Procedurat dhe rregullat për riatdhesimin e fëmijëve të pashoqëruar shqiptarë, që ndodhen në territorin e një shteti të huaj

38. Për rastet që përfshijnë fëmijët e pashoqëruar, si dhe fëmijët e pashoqëruar të deklaruar të humbur, shërbimi diplomatik i Republikës së Shqipërisë jashtë vendit njofton menjëherë Ministrinë për Evropën dhe Punët e Jashtme. Kjo ministri apo çdo autoritet tjetër shtetëror, duke përfshirë edhe Departamentin për Kufirin dhe Migracionin, që merr njoftim nga autoritetet e huaja për vendndodhjen e një fëmije të pashoqëruar shqiptar në territorin e një vendi të huaj, brenda 24 orëve, njofton zyrtarisht Agjencinë Shtetërore për të Drejtat dhe Mbrojtjen e Fëmijës.

39. Njoftimi duhet të përmbajë gjenealitetet e fëmijës, nëse ato njihen, vendndodhjen e saktë të fëmijës, historikun e fëmijës në vendin ku ndodhet, nëse njihet, vendbanimin e familjes, emrat e të afërmeve apo emrin e shkollës, si dhe çdo të dhënë tjetër që tregon mënyrën e trajtimit dhe gjendjen e tij, sipas informacionit të përcjellë nga autoritetet përgjegjëse të vendit ku ndodhet fëmija.

40. Agjencia, në bashkëpunim me Drejtorinë e Përgjithshme të Gjendjes Civile, Policinë e Shtetit dhe organet e pushtetit vendor, brenda 10 (dhjetë) ditëve, verifikon gjenealitetet e sakta të fëmijës dhe vendbanimin e familjes së tij, prindin apo kujdestarin ligjor të fëmijës, adresën e saktë të tyre, periudhën dhe mënyrën e kalimit të kufirit, si dhe konfirmon në mënyrë përfundimtare se kemi të bëjmë me një shtetas shqiptar.

41. Agjencia referon rastin te punonjësi për mbrojtjen e fëmijës, në territorin e së cilës ka vendbanimin fëmija apo vendqëndrimin familja e tij.

42. PMF-ja, në bashkëpunim me administratorin shoqëror, brenda 15 (pesëmbëdhjetë) ditëve nga momenti i njoftimit nga agjencia, bëjnë një vlerësim të thelluar, përgatitin dhe dërgojnë pranë agjencisë një raport të hollësishëm informues për:

a) gjendjen familjare të fëmijës dhe gjenealitetet e plota të prindit apo kujdestarit ligjor të tij;

b) qëndrimin e familjes dhe të të afërmeve të tyre për fëmijën;
c) historikun e fëmijës e të familjes së tij, si dhe gjendjen ekonomike e sociale të familjes së fëmijës;
ç) aspektet që lidhen me sigurinë e fëmijës, integrimin e tij në Shqipëri pas riatdhesimit të mundshëm apo mundësinë e familjes së tij për t'u përkujdesur për fëmijën pas riatdhesimit, me qëllim ruajtjen e identitetit, kombësisë dhe lidhjeve familjare.

43. Marrja e informacioneve për përgatitjen e raportit bëhet nëpërmjet:

a) verifikimit në terren të gjendjes dhe kushteve të jetesës së familjes;
b) pyetjes së prindërve apo kujdestarit ligjor të fëmijës, të afërmeve të tij, apo institucioneve apo personave që kanë ofruar shërbime ndaj fëmijës;

c) shqyrtimit të informacioneve zyrtare që ekzistojnë për familjen apo fëmijën, veçanërisht për sa u përket rasteve të raportuara më parë të dhunës në familje, shfrytëzimit të paligjshëm në çdo formë të fëmijës apo përfshirjes së fëmijës a familjarëve të tij në veprimtari kriminale;

ç) verifikimeve nëse familja e fëmijës është përfituese e ndihmës ekonomike apo e shërbimeve sociale, sipas legjislacionit në fuqi;

d) verifikimit nëse fëmija është trajtuar më parë me ndonjë nga format e shërbimeve sociale apo të përkujdesjes alternative;

dh) çdo forme tjetër që mundëson mbledhjen e informacioneve të vlefshme për të përcaktuar çështjet që do të përfshihen në raportin informues.

44. Agjencia, brenda 3 (tri) ditëve nga marrja e raportit informues, ia përcjell atë zyrtarisht autoritetit njoftues, duke i kërkuar që raporti t'i njoftohet edhe:

a) organit përgjegjës që ka bërë njoftimin dhe po kujdeset për trajtimin e fëmijës shqiptar të pashoqëruar;

b) kujdestarit ligjor që mund t'i jetë caktuar fëmijës;

c) organeve përgjegjëse që po trajtojnë ndonjë kërkesë ligjore të paraqitur nga fëmija në atë vend.

45. Nëse autoritetet shtetërore marrin njoftim për një vendim për kthimin e një fëmije shqiptar të pashoqëruar nga një vend i huaj, menjëherë ia komunikojnë atë agjencisë, e cila i përcjell njoftimin PMF-së, që ka përgatitur raportin informues.

46. Departamenti për Kufirin dhe Migracionin, që i paraqitet për zbatim vendimi i autoritetit kompetent të huaj, për të kthyer një fëmijë të pashoqëruar shqiptar, apo në rastet e paraqitjes së kërkesave për ripranimin e fëmijëve të pashoqëruar, në kuadër të zbatimit të marrëveshjes ndërmjet Shqipërisë dhe Komunitetit Evropian ose të marrëveshjeve dypalëshe të ripranimit, dakordësojnë me autoritetet përgjegjëse të atij vendi:

a) rregullat për përgatitjen e riatdhesimit të fëmijës, duke përfshirë mënyrën e transportit të tij nga vendqëndrimi deri në pikën e kalimit të kufirit në Shqipëri;

b) personin përgjegjës për shoqërimin e fëmijës dhe dorëzimin e tij tek autoritetet shqiptare;

c) kohën e kthimit, ku përfshihet orari i mundshëm i nisjes dhe i mbërritjes në territorin e Shqipërisë;

ç) mënyrën e kalimit të kufirit, si dhe rregullat e dokumentacionin e nevojshëm për riatdhesimin dhe dorëzimin e fëmijës;

d) mbulimin ose jo të shpenzimeve të riatdhesimit.

47. Rregullat e dakordësuara ndërmjet autoriteteve i njoftohen menjëherë agjencisë, e cila ia përcjell për njohje PMF-së që ka përgatitur raportin informues, me qëllim që, së bashku me punonjësën e sektorit të Migracionit në Drejtorinë Rajonale për Kufirin dhe Migracionin, ato t'i bëhen me dije edhe familjes së fëmijës së pashoqëruar apo kujdestarit të tij ligjor.

48. PMF-ja përgatit planin individual të mbrojtjes së fëmijës për zbatim pas riatdhesimit të tij.

49. Në rast se në të njëjtën periudhë janë paraqitur më shumë se një vendim i autoritetit kompetent të huaj, për të kthyer një fëmijë të pashoqëruar shqiptar nga i njëjti shtet, Departamenti për Kufirin dhe Migracionin organizon dhe komunikon me autoritetet përgjegjëse të huaja, që riatdhesimi i tyre të bëhet

në mënyrë të njëkohshme.

50. Punonjësi i sektorit të migracionit në Drejtorinë Rajonale për Kufirin dhe Migracionin, së bashku me PMF-në, njoftojnë prindërit ose kujdestarin ligjor të fëmijës për detajet e riatdhesimit të fëmijës. Prindërit ose kujdestari ligjor i fëmijës plotësojnë “Deklaratën e marrjes dijeni për riatdhesimin”, ku shprehen në mënyrë përfundimtare, nëse:

a) marrin përsipër ushtrimin e përgjegjësisë prindërore, të strehimit dhe mirërritjen e fëmijës në kushte normale jetese;

b) bëhet pritja e fëmijës në momentin e mbërritjes në territorin shqiptar;

c) mundësohet mbulimi i shpenzimeve për transportin e fëmijës.

51. Deklarata e marrjes dijeni për riatdhesimin plotësohet në katër kopje dhe i dorëzohet punonjësit të sektorit të migracionit në Drejtorinë Rajonale për Kufirin, PMF-së përgjegjëse, i cili ia përcjell një kopje agjencisë.

52. Plani individual i riatdhesimit dhe trajtimit të fëmijës, i hartuar nga shteti njoftues, u njoftohet menjëherë prindërve apo kujdestarit ligjor të fëmijës, nëse ata kanë shprehur vullnetin për pritjen e fëmijës, Drejtorisë Rajonale për Kufirin dhe Migracionin, që ka në juridiksion pikën e kalimit të kufirit, ku do të dorëzohet fëmija, dhe PMF-së.

53. Në përcaktimin e mënyrës më të përshtatshme për transportin e fëmijës, mbahet në konsideratë interesi i tij dhe mundësia për të siguruar transportin më të lehtë, të shpejtë dhe të përshtatshëm të fëmijës, në përputhje me moshën dhe mundësinë për të përballuar pa asnjë vështirësi atë, duke garantuar dinjitetin, nderin dhe personalitetin e fëmijës.

54. Fëmija i pashoqëruar pritet në pikën e kalimit të kufirit nga prindi ose kujdestari i tij ligjor, nëse kanë shprehur dakordësinë e tyre paraprakisht nga një psikolog dhe nga PMF-ja që ka koordinuar të gjithë procedurën e vlerësimit.

55. Fëmija shoqërohet në familje menjëherë pas mbërritjes në territorin shqiptar. Nëse fëmija do të vendoset në një institucion përkujdesjeje, atëherë PMF-ja e territorit ku është pika e kalimit të kufirit bën shoqërimin e fëmijës për në institucionin e përkujdesjes, pasi është bërë kërkesa më parë në Shërbimin Social Shtetëror, ku janë dhënë arsyet e vendosjes së fëmijës në institucionin e përkujdesjes.

56. Brenda 48 (dyzet e tetë) orëve nga mbërritja e fëmijës në familje, PMF-ja, i shoqëruar nga një psikolog apo administratori shoqëror, bën një vlerësim për gjendjen psikosociale, shëndetësore, duke identifikuar dhe nevojat e fëmijës për riintegrim në jetën sociale.

57. Fëmija i riatdhesuar është fëmijë në nevojë për mbrojtje dhe trajtohet sipas rregullave të parashikuara në legjisllacionin në fuqi. PMF-ja fillon procedurën për vendosjen e masës së mbrojtjes kur:

a) nëse nga vlerësimi i thelluar i bërë nga PMF-ja dhe administratori shoqëror rezulton se nuk është në interesin më të lartë të fëmijës të qëndrojë në familje;

b) në rastin kur prindërit apo kujdestari i fëmijës nuk pranon që fëmija i tyre të kthehet në familje, edhe pse nga vlerësimi i thelluar ka rezultuar se familja i plotëson kushtet për t’u kujdesur për fëmijën, duke përfshirë edhe ofrimin e ndihmës për përmirësimin e kushteve të jetesës.

58. Në çdo rast të përcaktuar në shkronjën “b”, të pikës 57, të këtij vendimi, PMF-ja raporton rastin pranë Drejtorisë Vendore të Policisë së Shtetit për kryerjen e verifikimeve të nevojshme dhe sipas rrethanave të rastit, fillimin e procedimit penal ndaj prindit ose kujdestarit ligjor të fëmijës, bazuar në nenin 124, të Kodit Penal të Republikës së Shqipërisë, “Braktisja e fëmijëve të mitur”.

59. Nëse autoritetet shtetërore marrin njoftim për një vendim për kthimin e një fëmije shqiptar të pashoqëruar nga një vend i huaj, pa njoftim paraprak dhe brenda një kohe të shkurtër, Departamenti për Kufirin dhe Migracionin apo çdo autoritet tjetër shtetëror, që i paraqitet për zbatim vendimi i autoritetit kompetent të huaj, për të kthyer një fëmijë të pashoqëruar shqiptar, njofton menjëherë agjencinë, e cila referon për ndjekje rastin pranë PMF-së ku ka vendbanimin ose vendqëndrimin fëmija dhe familja e tij.

60. Nëse afati i përcaktuar për kthimin e fëmijës nuk mundëson që fëmija të pritët në pikën e kalimit të kufirit, nga subjektet e përcaktuara në pikën 54, të këtij vendimi, atëherë fëmija, menjëherë pas mbërritjes në territorin shqiptar dhe marrjes në dorëzim, shoqërohet për në qendrën e emergjencës, në qendrën ditore ose në qendrën rezidenciale të shërbimit social, që ndodhet në territorin e bashkisë më të afërt, ku qëndron përkohësisht deri në vlerësimin e plotë të gjendjes së tij psikosociale dhe shëndetësore dhe marrjen e vendimit për kthimin ose jo të fëmijës në familje.

61. Marrja në dorëzim i fëmijës së pashoqëruar shqiptar që i nënshtrohet procedurës së riatdhëimit dokumentohet rregullisht, nëpërmjet procesverbalit të marrjes në dorëzim të fëmijës, ku përshkruhet në mënyrë të detajuar procedura e pritjes, gjendja e tij e dukshme në momentin e marrjes në dorëzim dhe personat përgjegjës që po marrin në dorëzim fëmijën.

62. Procesverbalit nënshkruhet në 4 (katër) kopje nga personat përgjegjës që kanë marrë në dorëzim fëmijën dhe personi përgjegjës për shoqërimin e tij. Një kopje e procesverbalit i dorëzohet agjencisë.

63. PMF-ja, brenda një periudhë gjashtëmuajore, dërgon pranë agjencisë raporte periodike dymujore për ecurinë e menaxhimit të rasteve të fëmijëve të riatdhësuar.

64. Shpenzimet për kthimin e fëmijës dhe garantimin e të drejtave, në rast se nuk mbulohen nga vendi nga i cili kthehet fëmija dhe për aq sa nuk mbulohen nga familja e fëmijës, përballohen nga buxhetet e miratuara të institucioneve përgjegjëse.

IV. Ruajtja dhe administrimi i të dhënave

65. Agjencia mban të dhëna statistikore për fëmijët e pashoqëruar që i nënshtrohen procedurës së kthimit apo riatdhëimit. Të dhënat statistikore përpunohen në format elektronik dhe përfshijnë, si më poshtë vijon:

a) në rastin e kthimit, përveç gjenealiteteve të fëmijës dhe vendit të tij të origjinës apo vendit nga ka ardhur dhe ku ka vendbanimin, edhe mënyrën e trajtimit të tij në Shqipëri dhe procedurën e ndjekur për kthimin e tij;

b) në rastin e riatdhëimit, gjenealitetet e fëmijës, vendin nga ku është kthyer, situatën e familjes, procedurat e ndjekura për riatdhësim, si dhe mënyrën e trajtimit të tij nga mbërritja në Shqipëri.

66. Autoritetet përgjegjëse që ushtrojnë detyrat sipas këtij vendimi, të cilat mbledhin dhe administrojnë të dhënat për fëmijën e pashoqëruar, i ruajnë ato për një periudhë 5-vjeçare, nga momenti i dorëzimit të fëmijës tek autoritetet përgjegjëse të vendit ku është kthyer apo nga momenti i marrjes në dorëzim të fëmijës së riatdhësuar.

67. Autoritetet që mbledhin dhe administrojnë të dhëna personale për fëmijët e pashoqëruar marrin masat e duhura organizative dhe teknike për mbrojtjen e të dhënave personale nga shkatërrimi i jashtëligjshëm ose aksidental, humbja aksidentale, aksesit ose përhapja te persona të paautorizuar, veçanërisht kur përpunimi i të dhënave kryhet në rrjet, si dhe nga çdo formë tjetër përpunimi të jashtëligjshëm.

68. Punonjësit e autoritetit përgjegjës të përfshira në procedurën e trajtimit dhe kthimit apo riatdhëimit të fëmijëve të pashoqëruar i nënshtrohen detyrimit të ruajtjes së konfidencialitetit dhe mospërhapjes së informacionit të marrë, për shkak të detyrës gjatë mbledhjes, ruajtjes dhe përpunimit të të dhënave personale për trajtimin e tyre, gjatë ushtrimit të detyrave të tyre edhe pas përfundimit të funksioneve, përveçse kur parashikohet ndryshe me ligj.

V. Dispozita të fundit

69. Ministria për Evropën dhe Punët e Jashtme, brenda 1 (një) muaji nga miratimi i këtij vendimi, komunikon me autoritetet përgjegjëse të shteteve të tjera që, menjëherë sapo konstatojnë gjetjen e një fëmije me shtetësi shqiptare të pashoqëruar në territorin e tyre, të njoftojnë misionin diplomatik postin konsullor të Republikës së Shqipërisë të akredituar në vendin e tyre.

70. Ministria për Evropën dhe Punët e Jashtme, në përmbushjen e kësaj përgjegjësie, bashkëpunon edhe me organizatat ndërkombëtare për mbrojtjen e të drejtave të fëmijëve.

71. Ngarkohen Ministria e Shëndetësisë dhe Mbrojtjes Sociale, Ministria për Evropën dhe Punët e Jashtme, Ministria e Drejtësisë, Ministria e Brendshme, Ministria e Arsimit, Sportit dhe Rinisë, Agjencia Shtetërore për të Drejtat dhe Mbrojtjen e Fëmijës, Shërbimi Social Shtetëror, si dhe njësitë e vetëqeverisjes vendore për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

ZËVENDËSKRYEMINISTRI

Erion Braçe